

A 4850

1910

RN 175

U. Weizenberg

Jõulupuu

Stupildite kahes waatuses

Sirjastaja H. Leok e Biljandis

Sind 20 kop.

A 4850

Rahwa näitemängud nr. 175.

Jõulupuu

Clupildike kahes waatuses

U. Weizenberg

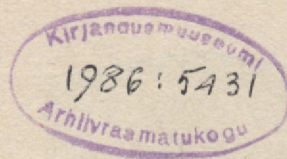
Airjastaja S. Leo ke Wiljandis

Selle näidendi igakordsfets etendamifets tuleb kirjastajalt luba kirjida. Mängimise luba hind ühes 5 raamatuga 2 rbl. ilma raamatuteta 1 rbl.

Ilma kirjastaja lubata on mängimine keelatud.

Kirjastaja aadress: Феллинъ, Лифляндской г.

S. Leoke.

Osalised :

Dnni Mitt.

Ann, tema naene.

Lilja

Zuku } nende lapsed.

Lõnn } wargad (wõi

Dtt } kirjategijad.)

Parun Blum, mõisaomanik.

Mats.

Mängu koht:

Esimene waatus: Parun Blumi metsas.

Teine waatus: Mita onnikeses.

Esimene waatus.

Parun Blumi metsas.

Esimene etendus.

I õ n n ning **D t t**.

I õ n n:

Meie peidupaika ähwardab hädaoht, sellepärast ettewaatust, kui oma nahka tahame hoida.

D t t:

Mis hädaoht meid siis ähwardab? Kas meie onnikene seal rägastikus warjatud, ning nõnda kindel küll ei ole?

I õ n n:

Seda ta oli seni küll, aga nüüd on siin hädaohtu karta ja parem on kuhugi sügawasse metsanurka omale uut peidupaika otsida.

D t t:

Kas peame jään eht nälga surema, kus meie ümbruses enam midagi wõtta ei ole?

Tõnn:

Seda pole mitte tarwis karta, kui tahame te-
gewad ning hoolsad olla. Paleshigis pead sa oma
leiba jõmma — on kirjutud, ja kas siis wargust wõi kuri-
tõbb ilma waewata wõib toimetada? Ma tean küll
ifegi, et siin meie äri õitseb, sest siit ligidalt läheb
ju maantee mööda, kus meil wõimalit on mõn-
dagi tema rahakoti ehk toiduwooriga weidi peatada
ning nende koorma raskust fergitada. Muidugi tee-
me seda oma moobi ja tarwitame selleks oma tar-
kust ning jõudu. Ka siin wõiks meie peidupaik
muidu kaunis kindel olla, aga jõulud on ligi, ning
need pagana kuused siin, millede pääle mõned nii
wäga maiaid on! On ju meie omnikene seal rägäs-
tikus ainult mõni jada sammu siit eemal. Peagi
ilmuwad siia ehk mõned wagad inimesjed enesele
jõulupuid otsima ja wõiwad siis ehk hõlpsasti meie
peidupaigani ulutada ja siis oma wõerfile tulekuga
meie rahu rikkuda.

Dtt:

Oh ja, need jõulupuud, nad tuletawad ka mi-
nule mu minewikku meelde.

Tõnn:

Sina lambapää! Ära hakka jälle unistama, mis
ju fugugi meie seisukoha wääriline ei ole. (keegi
sõidab maanteel, helin kuulub) Kas kuuled, jäl sõidab
keegi suurel wiisil maanteed mööda. Ta on wist
linnaft omale iluasjade koorma pääle kogunud. Kas
meie ei pidanud omal kohal walmis olema teda
weidi rewideerima? Ka meile tulewad pihad, pea-
me hoolsamasti järele waatama.

Dtt:

Oh, kui ilusad puud!

Tõnn:

Jälle sinu sonimine. Muasjade pääle meie ei
waata, waid selle pääle, mis meie praktilikult
tarwitada wõime.

Dtt:

Kuule, Tõnn, kas sinu kodus ei tehtud jõulu-
puud, kui sa poisikene olid?

Tõnn:

Muidugi tehti ka minu ajal jõulupuud, aga
need ajad on ju möödas.

Dtt:

Kas need ajad siis pahemad oliwad?

Tõnn:

Pahemad wõi paremad, seda uurida pole mitte
meie asi. „Olge kawalad kui ussid“, ütleb pühakiri.
Siis tarwitagem oma kawalust ja õppigem tule-
wikus targemaks.

Dtt:

Kas meie praktilikult tarkus ka jlla oma ko-
hane ning hea on?

Tõnn:

Jälle sinu headuse järele ohlamine; mis on

hea ning mis halb? Kas meie oma õpetatud aja-
woolul veel selle järele peakime kiskima? Rõõ-
mustame ennast siin looduse wäljabel, ja wõtame
säält, kuhu meie jõud ulatab. Ka metsaloomadgi
ei kiski headuse järele, waid wõtawad säält, kus
weel midagi saada on, ning hüppawad lustilikult
ümber, kui aga kõht täis on. Ja kui ma ka sinu
„headust“ peaksin auustama ning kaitsema, siis ehk
ei luba jeda meie kõrgesti haritud aeg.

D t t:

Kas õpetus ning haridus siis pahad on? Kas
nad ei peaks ju headust eendama?

T õ n n:

Ja muidugi peaks nad jeda tegema, ning
kellegil ei tohiks hariduse wastu midagi olla,
aga kahjuks on meie aja hariduse põllul ka
pahad taimed ärganud, kes headust ära püüa-
wad lämmatada. Meie targad haritlased ning
eestweddajad kõnelewad küll sagedasti siidame
haridusest, kus neil ise aga siidameharidusest suure-
meelsusest, leplikust olemisest ning wennalikust ar-
mastusest aimugi ei ole. Nad teewad küll tööd,
näewad waewa ja püüawad ilma õpetada, aga nad
ei taha mitte aru saada, kus neil ise hea nõu kal-
lis peaks olema. Kus isiklik jonn ning klus algab,
jäl tõuseb ühtlasi ka nende elutarkus ning wainu
jõud, kus juures aga tõelik headus jalgade alla
tallatakse. Rahu poliitika ajemele astub jonn poli-
itika, mis meile meie tulewiku karbetawaks teeb.
Sarnased meie aja kitsameelised isiklikud püüduised
on ka põhjusiks, mis mind siia metsa on sundinud

peidupaika otsima, ja mina olen ka siin oma
seltsi meelitanud. Kõik sinu ohlamised ei ole minu
siidant pehmenetanud, aga niikui, sinu jõulupuu
ohlamised on minu siidame ometi pööritama pan-
nud.

D t t

(Tõnab järsku Tõnnt kõrwale): Waata, säält tu-
leb keegi!

T õ n n

(Waatlewad mõlemad põnewalt): Ja säält tuleb
tõesti keegi. Ta ei saa meile küll wiist karbetaw
olema, aga läheme siiski kõrwale ja waatame, mis
mees see on, kes säält tuleb. (Nad astuwad kõrwale)

Teine etendus.

Mikk astub ette, reekes oma taga wõdades. Tal on küll
waesed, aga siiski külma wastu soendawad riided seljas.

M i k k:

Zumal taewas näeb kõik, ning teab et ma
joni mitte kätt teise omanduse külge ei ole pannud,
et teda omale wõtta, ja kui ma jeda niikui teen,
siis sünnib see häda sunnil. On ju Zumala ning
looduse taimed, mis siin kaswawad, aga nendel on
ju ka siiski oma maapäälne omanik, ja nad pole
mitte minu omad. Ehk annab taewalik wägi mi-
nule mu patu andeks, kui ma nendest siit mõned
wõtan. Ehk lähed minul siis lorda neid linna jaks-
tele ära müüa, nõnda et n'a siis oma perekonna

wiletust wõiksin weidi kergitada ning nende nälga kustutada. (Ta waatab kartes ümber ja raib siis mõneb puukesele maha, paneb oma reekese pääle ja seob nad kinni).

B l u m

(Tuleb metsast wälja, hüüab):

He da! Kes jääl on? Wargad, wargad! Sina, Miik, hakkad minu metsas wargile? Kas see on sinu tänu tunnistus selle eest, et ma weel sind ning sinu hurtikut oma krundi pääl jallin?

M i i k:

Armulik herra, halastage minu pääle. Ma pole seni mitte warastanud, aga häda sunnil julgemin siit teie metsast mõnda puukest wõtta ja tahtsin neid linnalastele jõulupuudeks wiia. Lootsin siis nende eest midagi teenida, et sellega oma häda weidi kergitada ja oma perekonna nälga kustutada.

B l u m:

Wõi hädasunnil! Ja see on ju ikka see hää wabandus ning ettekääne, et häda kuritööle sunnib. Häda ei tohi aga kedagi wargile sundida. „Tee tööd ning palu Jumalat“, siis pole mitte tarwis wargile minna.

M i i k:

Armulik herra, tänan teid teie hpetuse eest. Ma tahaksin ka häameelega tööd teha, niipalju kui minu jõud kannab, aga mul pole ju tööd, mille eest ma midagi wõiksin teenida. Ka Jumalat olen

ma palunud, et ta inimeste südameid juhtis, nii et nad ka minu wiletuse pääle halastaksiwad ja minule tööd ning teenistust annaksiwad, aga Jumal ei wõtnud minu palwet kuulda, ega aratanud inimeste armastust. Wõib olla, et ma tänamata olen. Wõib olla, et kõik asjad nii peamad olema ning minema, kui nad just ajawoolul lähewad. On ju ka walgul omad warjuküljed, mispärast ei peaks siis siin ilmas, kus õnnehõiskamisi kuulda on, ka wiletus ning häda omakohane olema. Armulik herra! Ma oleks ka oma wiletja saatuslega rahul ja ei painutaks oma põlwi kellegi muu, kui üksnes Jumala ees, aga minu waeje abikaasa ning haige lapse pärast palun ma teie armu ning halastust. (langeb põlwitte paruni ette)

B l u m

(Waateb weidi aega tema pääle ja ütleb siis):
Tõuse üles, Miik, ma annan sinule selle siit andeks. Ei tea ju muidu sinust midagi paha, ja omad päewad oma onni eest oled ja ka õigel ajal ära teinud. Wõta need puud, ja kui sa need ära jaad müüa, siis olgu see raha nende eest sinu oma.

M i i k:

Ma tänan wäga, armuline paruni herra. (Ta tõuseb üles ja suudleb wärisedes paruni kätt, kes siis ümber käänab ja läheb. Miik aga kohendab omad asjad kottu ja tahab ka oma reeksega ning puudega minema minna, seal tuleb aga pool jookstes tema poeg, Juku, waevalised riided seljas ja pastlad jalas.

Kolmas etendus.

J u k u:

Ja, ma tahan wäga süüa!

M i t t :

Ma tean ju, et teil kõigil kõht tühi on, aga miks ja stia minule järele jookseb, egas ju siin meksas midagi sülla pole saada.

Z u t u

(Pütab kasa suu ääres soenbada ja tambib jalgabega vastu maad): Oma saatis mind sind otsima ja ütles, et sa ruttaks ja kustkilt abi otsiks, sest Liisi jääb veel haigemats.

M i t t :

Ütle emale, et ma niidib linna ruttan, nende puudega mis parunt herra minule ise on lubanud. Nii pea kui ma nende eest raha saan, ruttan ma kodu ja toon teile leiba.

Z u t u:

Ja, kas siku ka tood?

M i t t :

Jah, siku toon ka, ja veel kringlibdi. Niidib jookse aga kodu ja ütle seda emale. (Zutu jookseb kodu poole, ja Mitt tõmbab oma reekest kuuskedega oma järele ja läheb ka ära).

Reljas etendus.

(Tõnn ning Ott astuvad omast peibupaigast välja).

T õ n n :

Niidib ma hakkas sinu ohlamisest aru saama.

Kurat on oma künäed minu luukse ning lihaste jälgavamale ajanud, kui sinusse, aga ma tunnen omal jõudu olevat enmast tema ahelatest lahti kiskuda, ja ma tahan ka sind, keda ma olen ehitanud ning pahale tegudele meelitanud, jälle sinu inimliku elule ning elukohustele tagasi viia. Kui ju sarnane jõuetu inimene, keda meie siin oma reekesega nägime, oma ning oma perekonna willetsusest hoolimata, veel jaksab ausaks inimeseks jääda, miks siis meie seda ei jaksaks ka teha. Meil pole ju sarnast hädaohtu kartagi, sest meie oleme noored ning tugewad inimesed. Tõbb võime ju ikka saada nii et meie siis jälle ausal wiisil oma inimliku kohuseid võiksime täita.

O t t :

On wiis hilja! Mis peame tegema ja kuidas oma kuritegusid warjama?

T õ n n :

Ei olegi tarwis oma pahategusid warjata, ja kahjatsemine ei ole üialgi hilja. Paljudgi on neid, kes ilma ees hülgawad, et küll nende pahad teod taewa poole kiskendawad ja nende kannul käiwad, aga pahategude warjamine on veel pahem, kui kuritöö ise. Meie kuritegude eest tahan mina wastutada, ja mis mitte andeksandmisest ei peaks leidma, selleks ootan ma omale süüdlislikku karistust, üksnes siis võime inimlikku seltskonda jälle wastu võetud saada. Sinu kuritegu pole mitte suur, ja seegi langeb enamiste minu pääle, sest mina olen find selleks kihutanud ning olen nõnda find eksi-teele meelitanud. (Waatab ühe ilusa kuusepuu pääle,

ülesse). Meie Zoolupuud ei mõdi meie küll mitte eh-
tida, ta jäeb siia metsa, aga ta on siiski oma mõju
meie mõlemate kohta avaldanud. Zätame siis selle
pimeduse põllu, ja meie paremad püüdmissed saavad
meie radasid headuse poole juhtima.

Gesriie langeb.

Teine waatus.

(Miku onnikeses. Baene, aga siiski mitte Inetu, ruu-
mikene; ta annab tunnistust sellest, et perenaene ka waesu-
ses on püüdnud puhtust ning korda pidada. Mõned luu-
sed on sinna sisse kannetud, kus juures Miff ning Ann
kurwalt seisawad. Paremalt pool woodikene, kus Zuku ole-
koti peal magab ja natuke tagapool, waewalt nähtawal, la-
mab süngis haige Eiffite).

M i f f:

Siin on need pühade puud, ma sandfin nad
sita sisse. Nad pidawat ju ilmas imet "jännitama
aga mis imet nad teewad? Mitte niigi palju, et
ma nende eest meile ning meie lastele leiba olek-
sin wõinud teenida. (Ta langeb põlgi pääle ningatab
mõlema kätega oma palet).

A n n:

Kas siis kedagi ei leidnud, kes nad oleks ära ost-
nud ning nende eest natuke maksnud?

M i f f

(Waatab jälle ülesse): Ei leidnud. Wäga palju
kuuski oli linna sisse weetud. — Suuri puusid os-
teti ning makseti kallist raha, aga weikseid puid oli
nii palju et neid kõiki ei wõinud ära müüa. Wõib

olla et minu puud ei olnud ilusad küll õnnelikude inimeste õnne ühendada, ning nende rõõmu juurendada. Mõtleb ju igaüks oma peale, aga keegi mift ei mõtelnud meie onnikese ning meie waeste laste pääle. (Tema kaebamise ohtamine on weibi kõwa ja Zulu ärtab omas woobis üles.

Zulu

(Tuleb ema juurde ja hüüab nutu häälega):
Ema! ma tahan sülla!

Ann:

Mu pojatene, mull pole sulle midagi anda, mine magama, homme, homme ma jaan teile wististe sülla muretsema. Ma jaan wististe inimesi leidma, kes ka meie pääle halastawad ja meid mete hädas aitawad.

Zulu

(Hüüab aga weel kaunis rõwaste): Aga mina tahan sülla! (Sis läheb jälle oma õletoti pääle, tõmbab ennast weibi kofku ja jääb magama. Natuke aega waitiwad kõit, siis tõuseb Miff pengi päält üles ja räägib kofku pantub täiel)

Miff:

Jsa taewas! Mispärast peame kannatama? Mispärast on inimeste elu siin ilmas nii mitmesesine: rikkus, waesus, õnn ning häda. Mispärast elawad inimesed külluses, priistawad ning raiskawad oma suurt warandust, kuna teised peawad kannatama, kus nad oma töö ning waewa eest niigi palju ei saa, et oma nälga wõiks kustutada?

Mispärast olen mina laste isa, kui ma neid kaswatada ning toita ei jaks?

Ann:

Ära kaeba mitte nii, meie tahtmine ei ole mitte Zumala tahtmine ning meie teod ei ole Tema teod Peame kannatama. (Haige Eisi kõhib ning hoigab, mis Miffu ning Anne weel enam lohtuma paneb. Nad ruttawad mõlemad haige lapse woobi juurde. Ann paneb lambi nii et walgus haige Eisi pääle langeb kes walges riides woobis lamab. Ema paneb kae lapse pääle ja püüab teda waigistada ja trööstida).

Ann:

Kannata, mu lapsulene. Küll Zumal sind ise aitab. Ta saadab oma inglise, kes sind siit hädaorust ära wiib. (Eisi jääb jälle rahulikult. Ann ning Miff langewad, kes põlwile wõi pool istutakse, haige woobi juure ja siis waitib kõit. Üksnes kiriku kella heli tuleb kaugele waewalt kuuldawale. Garnane waitus wõib paar minutit kesta. Sis koputatakse tafa usse pihta. Ann ruttab usse juure ja teeb lahti. Eisse astub noor mees (Mats) kes mõnesugust kraami ning pallisid ühes toob.)

Mats:

Häid pühajid!

Miff:

Häid pühajid!

Ann:

Me täname wäga!

M a t s :

Eiin jaadab keegi teile mõne asja, mis teie ehit tarvitada wõiksite (ta laotab kraami laua pääle. Ann katab nuttes oma palet kättega, Mats räägib edasi.) Olge häälts ja tarwitage jeda, mis teile pakutakse.

A n n :

Seda on meile wist Jumal ije saatanud.

M a t s :

Küllap wist, sest ilma Jumala teadmata ei siinni midagi. Jumal ei pruugi aga taewast kedagi alla saata, waid selleks on temal ju inimesed maa pääl, kes tema tahtmist wõiwad täita, kui nad ka oma kohuseid wahete wahel ehit weidi puudulikult täidawad. (Ann walab pudeli seeft wiina klaasi sisse ja ruttab sellega Eisi juure, kes, pool istukile, illes on ärganud. Eisi joob sanukalt säält weidi piima. Selle aja sees ärlab ka Zulu, hüppab fängist illes ja waatab andeid laua pääl. Mats wõtab säält ühe saia tüki ja annab Zulu kätte, mida see isutalt otsekohse sööma hakkab.)

A n n :

Uga Zulu, kas ja oled ka jeda küla onu tänanud?

Z u l u :

Hää onu, ma tänan wäga! (Ta närib aga oma saia ebast.)

A n n

(Mitule, kes ifta weel oma koha pääl liikumata istub)

Uga Mitule, ja ei pane ju tähelegi, et ka meie majafesesse õnn on asunud.

M i t t

(Astub ligemale ja räägib.): Ma ei ole jeda õnne wist wäärt, sest ma tahaksin jumaliku tõe ning inimliku wäärtuse ille.

M a t s :

Jnimene on ekslik ja tahklustus on ehit andeksandmise wääriline. Ka Kristus tahles, kui ta ristipuu pääl hülidis. „Wispärast oled ja mind maha jätnud?“

M i t t :

Kui ma küsida tohin, kelle poolt siis see pühade rõõm ka meie hurtsikusse on saadetud.

M a t s :

Seda ei olegi tarwis teada, sest see pole mitte püüsi, kes midagi teeb, waid see et illeiltsie midagi head tehakse ning toimetatakse. Siiski wõite jeda ka pärast teada saada. Nüüd aga olen ma kohustatud teile üttelema, et see, kes teile need wäiksed anded jaadab, wäga kahjatseb, et ta teile ju waremalt tööd ei ole wõinud muretsejeda, nüüd aga wõite julged olla, et teil enam tööd ei saa puuduma, millega teie oma illespidamist wõite teenida.

M i t t :

Nüüd alles on minu rõõm täielik. Kui see nii

on, siis ei saa teil enam leiwa puudust olema, mu, armsjad. Kõik Jumal kingib minule weel terwist. nii et ma jaksan tööd teha ning midagi teenida (Ta surub tänades Matst kätt ja suudleb siis oma abikaasat ja mõlemad lapsi.)

Matst:

Seda kõik on Pettemma laps teinud, kelle mälestus inimese südames armastust ning laastundmust on äratanud. Ka teil on siin jõulupuud, aga miks nad walgustatud ei ole?

Mikl:

Meil ei olnud mitte küünlaid sinna külge panna.

Matst:

Eh! nad wõiwad ka ilma küünladeta walgustatud jaada. Kõik ilm, ning ilma laotus on täis Jõsanda imetegusid. Siin pole mitte kunsti ega imet tarwiski, sest ka mina ehk wõin seda teha. (Ta toimetab weidit ühe kuuse juures, kus ju elektri lambikesed walmis on seatud ja kuust särab elektri tuledest. Siis on liigutus ja rõõm suur. Juku jookseb Elisi juure, kes sängis istukile ehk põhwilt, kottupandub kättega ülesse Jõulupuule järele waatleb. Selle puu walguse pääle, mis ainatest wälja paistab, tuleb ka teisi inimesi ning lapsi senna sõjse seda ilu imellema. Siis edlab laul „Wainne õõ, õnnistud õõ n. n. e.“ mis sääl olewad inimesed laulawad. Seda laulmist wõiwad ka näitelawa tagant lauljad ning harmoniumi mäng laasa aidata.)

Ei ole elektri tulest igalpool wõimalik säädida, siis wõib puud küünladega ehitada ja süütenõõrttega korraga põlema süütada.

Wainne õõ, õnnistud õõ!
Hingab kõik, walwab weel
Jofey ning Maria wälja pääl,
Jesule nende ees sõime sees,
Waga ja õndsaste seal!

Wainne õõ, õnnistud õõ!
Karjastel kuulutand
Taewalik looride halleluja
Helises helbesti ilmale:
Kristus, see päästja on siin.

Wainne õõ, õnnistud õõ!
Jsa poeg jündinud meil
Üksnes armastus läkitand tad,
Et ta ilma wõiks õnnistada,
Temale andkem nüüd auu!

(Kui laul lõpeb, langeb eeskrite, kus siis säälolejatest elaw pilt kokku seatakse ja kus Elisi kaju, kes siis ju terwe, tähtsama loha pääl peab olema; üle jõulupuule wõib suurte tähtedega „Luu olgu Jumalale kõrges“ üles seatud olla. Kui eeskrite jälle üles tõmbatakse, on kaugekt kirikutella häält ja siis ka, õige pühalikult, harmoniumi häält kuulda, mille jaadetusel siis keegi näitelawalt, mitte nähtawa loha päält, järgmisel sõnad räägib:

Headus ning paha, armastus ning wiha, nad
[wõitlewad
Kuid põlgagem paha ja jättem kõik wiha, siis ar-
[mastus, headus meid ühendab.
Kus suretaw pimedus taganeb,
Ja taewalik walgus meid ülendab,
Sääl jäädaw ning õndsalik elu.

Sinna pühikem,
Sinna jõudkem!
Rõõm ning rahu
Jäägu meile
Meie elu juhtijaks!

(Õõpp)

H. Leoke'se kirjastusel ilmunud

Näitemängud täisialistele:

	Kop.
Abivaimud. Nali 1 waatuses	30
Minult kolm sõna. Lõbumäng 1 waatuses . . .	25
Dr. Kure lõnetund. Nali 1 waatuses	30
Hirmus — auus — süüdlane. Lõbumäng 1 waat.	25
Tegawene wõitlus. Johannes Linnantõski. 4 w.	65
Täht järgult eht hirmus unenägu. 5 waatuses	45
Kaswataja Flachsmann Naljamäng 3 järgus.	. . . . .
Kiusupull eht wotamata õnn. Lõbum. 5 waat.	50
Neptomanie eht warguse tõbi. Lõbum. 1 waat.	35
Roguni kogemata lombel. Nali 1 waatuses . .	25
Rännud ja läbib eht alkoholi wõimus Nali 1 w.	30
Saenatud naene. Naljamäng 1 waatuses . . .	30
Laen ja wargus. Mõgyp. karj. sihiline m. 3. w.	35
Lamba liha Naljamäng 1 waatuses	30
Loosi kadwandil. Muinasjutu ilunäid. 4 waat.	35
Lootus õnnistuse pääle. Drama kalam. elust 4 w.	65
Luige liisu. Drama 5 järgus	50
Läbiõstmine. Ed. Wilde naljajutu järele 2 w.	30
Lühli. Elwiira Willmanni 5 waat. waatem.	50
Marutõbine. Bruno Berg. Mõgypäral. m. 4 w.	65
Metsajärwe salalütid. Bruno Berg. 4 waat.	75
Metsamajas. Meljas järgus. R. Stowronneel.	60
Mis pärast surma sündis. Nali 3 waatuses . .	25
Museumi hoidja. Nali 3 waatuses	25
Murdunud. Kaarle Halme 4 waat. näitem. .	50
Mõõkawalitseja saladus. Lõbumäng. 4 waat.	50
Mõia tütar. Näitem. rahwa elust 5 waatuses.	. . . . .

	Kop.
Pärandus. Waatem. 4 järgus. Felix Philippi	40
Põhjas. Matšim Gorli. 4 waatuses	50
Päwe talus. Rahwam. 5 waat. A. Ritzberg.	65
Rannapiiga. Bruno Berg. Kurbmäng 4 waat.	65
Ranna Rein. 3 järgus 4 pildis. S. A. Parmi	40
Tema — ema — armuke. Lõbumäng 1 waat.	30
Uju ja looda. 1 waatuses	20
Uus arm. Näitlik pilt maalt. 3. waatuses . .	50
Wanapoisi kihlus. Nali 3 waatuses	35
Walge leht. Naljam. 3 waat. E. Wolzogen	40
Wastu wett. Waatem. 4 waat. Chr. Rutoff	50
Äratadunud poeg. Kurbm. 5 w. R. Blaumann	40
Sue Anne õnn. Naljamäng 1 waatuses . . .	25
Sumbleja ja lauljanna. Rahwamäng 4 waat.	40
Sõmaja (Põhjas). Matšim Gorli. 4 waatuses	50
Uhe hiire pärast. Naljamäng 1 waatuses . .	25

Näitemängud lastele:

Burid on head inimesed. Raamatusmängu aed l.	15
Enese parandaja. Brünneri järele	10
Halbjad. Muinaslooline mäng	10
Herkules teelahtmel. G. v. Kochi järele . . .	10
Hea õde. Mõgypäraline mäng	25
Isa sünnipäewaks. Rahe kõne.	10
Juta unenägu. Marie Söggel	10
Jõulu ingel. Kirj. J. A. Feldmann	10
Jõulu ostel.	12
Jõulu õnn.	10
Jõulu rõõm. Braune järele H. Milland . . .	10
Kawal Hans ja Wanapagan. A. Ritzberg . .	. . . . .
Kaasawara. Naljalas etend. pulma ajaks . .	10

	Kop
Kewade teretus	10
Küüral Karl. Kirjut. J. U. Feldmann . . .	10
Leib. Pauludega ja tantsuga	20
Lumememm. Agupäraline mäng 3 järgus . .	35
Lumiwalgele. Kolmes waatuses	20
Majawaimud. Lugu salmides	10
Marja Madi ehl leitub sõrmus	15
Muruneidude pidu. Raamatus Mängu aed l.	15
Must lask ehl waletaja ja maiasmokk. . . .	10
Põialpoiss ja lilled. Sõulu ja Uue aasta m.	10
Rõõm ja lootus. Agupäraline mäng 2 waat.	30
Talwe tulel.	10
Tädi kingitused. Agupäraline mäng 2 waat.	35
Tähe pojad. Sõulu nali	12
Töö ehl tarlade kiwi. Kolmes waatuses . . .	12
Uue aasta algul.	10
Wale pall. Agupäraline mäng	30
Wanemuise pidu. Kirjut. Mide Wootela . . .	10
Weike kerjaja ehl kui head teie olete, J. Salu	25
Wennate ja õele.	10
Sed. Raamatus Mängu aed l.	15
Siglane meel. Agupäraline mäng 2 waat. .	30

Täielikud nimikirjad soowijatele 7 kop. margi
wastu. Seltsidele ja kooliõpetajatele hinnata.

Udr: Феллинъ. S. Seoke.

H. Leoke,

Wiljandis

joorvitab igasuguseid põllutöö-, karjataswatuse-, ma-
japidamise-, wanawara-, ajaloo-, õigusteaduse-, ars-
tiinise-, waimuliku-, ilufirjanduse-, näite-, luuletuse-,
laste-, nalja, ja mitmesuguseid muud õpetlikka, tea-
duslikka,

fooli- ja õperaamatuid.

Üga raamat on peale ilmumist siit kobe ja a d a.

Kirjutuse abinõud:

tindid, paberid, juled, julepead, plitatsid, tahwliid,
trihwliid, tširkled, liinealid, heftid, kladed jne.

Laenuaamatufogust

annan niihästi wanaaegset kui ka kõige uuemat
kirjandust odawa maksu eest lugeda.

Laste mänguasju,

pildiraamistikud, aiawilja seemneid, õnnesoowi post-
kaartisi, päewapildi- ja mälestuse-albumisi, j. m.
kaubatarwitusi

ostawad ostjad minu juurest alati hästi.

Kõige austujega

H. Leoke, Wiljandis.